

Колку пати во кризните моменти за државата претставниците на политичките елити го повикуваа граѓанството, електоратот, симпатизерите, членството, го повикуваа народот да биде трпелив, да остане смирен, да не наследува на провокации? Колку пати досега во своите говори Црвенковски и компанија, Љубчо и свитата околу него, ја истакнуваа мудроста на обичниот Македонец, кога се во прашање пресудните ситуации за иднината на Македонија? Точно.

Ние, граѓаните, обичните, сиромашните, секогаш сме трпеливи и чекаме тие, великодостојниците, со помош на нашата мудрост и умереност да нè одвезат до крајната дестинација - мирот, благосостојбата, достоинството...

Но, потфрлија. Овој пат тие, во пресрет на уште еден пресуден момент за нашата држава, не покажаа мудрост, туку глупост, не покажаа умереност и толерантност, туку насиле и безобразие.

Со тоа се потврди тезата дека народот секогаш имал право кога вели дека Македонија страда од квази политички банди, кои само ја злоупотребуваат политиката за свои мегаломански цели.

ПРАТЕНИЦИТЕ СÈ ПОВЕЌЕ НА НОЗЕ, ОТКОЛКУ СЕДНАТИ

МАКЕДОНИЈА Е ПОЛИТИЧКОТ

Но, денес со политика почнаа да се занимаваат сите оние кои не можат да најдат друга работа. Таа е последната област на која луѓето се испробуваат. Ќе ги протурка некој таквите поединци во некое партииче, од обични бодигарди на некоја голема "бучук-глава" ќе дотераат до централен орган или до претседателство на субјектот... и тоа беше наједноставната еволуција. Отсекогаш, па и денес, за да се добие одредено работно место се бара соодветна наобразба, соодветна струка и образовна насока за да постигнеш позитивни резултати.

Не може ветеринар да биде човек со завршено трговско училиште, не може хирург да биде поединец со музичка академија. Јас сум новинар затоа што моето образование го стекнав на Интердисциплинарните студии по новинарство.

А, политичар може да биде секој. И лекар, и режисер, и електроинженер, и поет, и терорист, и човек без основно образование. Тука лежи апсурдот. Најодговорните функции во државата им се препуштаат на луѓе без минимум компетенција во вршењето на својата функција. И по сè ова што ни се случува ќе се чудиме и ќе се прашуваме зошто ни се случува. Ни се случува затоа што во скромните биографии на нашите избраници стојат смешни податоци за нивните дострели низ кариерата.

На пример, Рафиз Алити како едно од најголемите сопствени достигнувања ги наведува користењето на српскиот и на хрватскиот јазик; собранискиот "тепач", Садула Дураку, е обичен машински инженер; Даут Реџеми Лека има ССС (средна стручна спрема), се разбира, покрај "факултетот" кој го научи за време на случувањата во 2001 година; Миле Пачемски, акушер гинеколог... и да не набројувам.

Да ми простите, но со ваков интелектуален калибар, со секоја почит до случајно спомнатите имиња, нема вистинска политика во Македонија. Уште малку ќе биднат цели две децении откако станавме држава, а вистинските политичари сè уште не сме ги сретнале. Изумреа како диносаурусите во времето свое.

Нема политиколози, нема магистри или доктори по правни науки, нема експерти по меѓнародно право. Македонскиот законодавен дом треба да биде полн со такви луѓе индивидуи, кои ќе понудат квалитетна дискусија за законот кој е предмет на дебата. Е, таквите се сомневам дека ќе се тепаат, ќе се пцујат и ранат со измет. Секој нов состав на македонското Собрание е сè послаб. Доминираат припрости типови, на кои адут им е силината стекната во планините, а за интелектуализмот... па, кој за него се интересира кога и воопшто не е важен.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Да се биде политичар не значи само да победиш на избори и да влезеш во законодавниот дом или во Владата. Да бидеш политичар не значи само да бидеш претставник на политичка партија и да се бориш за власт. Политиката, во вистинската суштина на зборот, значи многу повеќе. Таа е процес на одлучување, таа е систем за решавање на конфликтите.

КОЈ И ЗОШТО ГИ ТРГНА ВИСТИНСКИТЕ ПОЛИТИЧАРИ?

За да се дојде до вистинска и до сериозна анализа на пост фестум собраниските случувања, неопходно е да се направи хронологија на политичкиот интелектуален ум во последниве пет-шест години. Грешката на државата се направи уште во 2001 година, кога институциите на системот и, пред сè, рамковната четворка од Охрид, дозволија во собраниското здание да влезат луѓе со дебело криминално досие, типови на кои раката им е побрза од умот. Со еден збор кажано, луѓе на кои местото им е зад решетки, а никако во најрепрезентативниот дом.

На Македонија не ѝ се потребни по-

"Минатата седмица ни се случи примитивизам кој не доликува на едно цивилизирано демократско општество, а уште помалку на земјакандидат за членство во ЕУ и во НАТО. Сите виновници кои ги предизвикаа овие инциденти треба под итно да се соочат со својата кривична и политичка одговорност. Само на тој начин може да се создадат предуслови за обновување на довербата во институциите и враќање на политичкиот живот на нормален колосек".

Бранко Црвенковски

ЗАЛОЖНИК НА О ПОДЗЕМЈЕ

ДУИ ПРОТЕСТИРА ПРОТИВ САМА СЕБЕ

Кој ја почна тепачката меѓу пратениците во македонското Собрание? Чиј беше телохранителот кој му залепи шлаканица на новинарот на А1 телевизија? Во чии возила беа пронајдени калашњикови и друго нелегално оружје? Кој организираше вечерни протести пред законодавниот дом, со цел насилно да се влезе во него?

Ако одговорот на сите овие прашања е ДУИ, тогаш перверзна е улогата која оваа политичка партија ја презема седмици наназад. ДУИ нема ниту малку морално право да организира т.н. протести против насилството, затоа што иницијатор и генератор на тоа насилство во собраниските случувања беа токму тие, претставниците на ДУИ.

Дали ДУИ одржувајќи го протестот пред споменикот на Искендер протестираше против Садула Дураку, против телохранителот на Ахмети, кој удира новинари, против бодигардите во чии "гепеци" беа пронајдени пушки и пиштоли, дали го кренаа гласот против членовите и симпатизерите, кои носеа оружје и се обидоа да ги пробијат политичките кордони за да влезат во Собранието?

Со еден збор, дали ДУИ протестираше против сама себе?

литичари од калибарот на Амди Бајрам, Фазли Велиу, Даут Реџеџи, Џезаир Шакири... Ако тоа е демократијата, секој да може да се најде во парламентарниот дом... тогаш таа демократија не е за нас. Таквиот облик на демократија воопшто не го поддржувам и го сметам за чин на силување на демократијата.

Затоа образованата младина ја пушта татковината, се срами да каже дека доаѓа од Македонија, затоа што земјата ја водат и ја претставуваат хулигани, хазард-типови, наркоси, уллични тепачи и најобични хохштаплери. Таквите типови денес им ги зазедоа местата на еден Замир Дика, кој знаеше да биде конструктивен во своите настапи и со почит да се однесува кон политичките неистомисленици; еден Исмет Рамадани, кој знаел и умеел да се носи со државните проблеми со највисока индивидуална одговорност... Е, за таквите луѓе денес нема место во Собранието. Нив и таквите како нив ги заменија тепачите и провокаторите.

Вистинските политичари едноставно беа елиминирани од политичката сцена и денес само немо ги набљудуваат состојбите и меѓупартиските битки. Жалосна е тогаш македонската демократија.

НЕПРЕЛЕЖАНА ДЕТСКА СИПАНИЦА

Македонските политички тркала повторно шлајфуваат, повторно верглат како трактор кога ќе заринка во некоја селска кал. Ахмети и неговите сорборци повторно го применуваат сценариото излези-влезе во Собранието. Тоа ме потсети на детскиот менталитет во градинките. Кога малите деца ќе се заиграат нешто и ќе почнат да губат во

"Сите знаат дека опозицијата е виновна за случувањата. Треба да се знае и кој бил во Собранието за време на инцидентот, бидејќи група на ДУИ заедно со друга вооружена група ја нападна ДПА. Исто така, МВР треба што поскоро да излезе со информација за тоа кои беа луѓето пред Собранието кај кои беа пронајдени калашњикови".

Ружди Матоши

ПОЛИЦИЈАТА ВО ОДБРАНА НА НЕШТО ШТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОДБРАНИ... СРАМОТ

некоја игра, веднаш знаат да речат - јас не играм веќе. Оттука, потезите кои ги применува најголемиот опозиционен субјект кај албанскиот електорат се поистоветуваат со детското поимање на нештата. Ако нешто не им е по волја, веднаш ја напуштаат политичката игра. Неколку пати досега актуелната опозиција ја губеше својата позиција во државата, но и пред меѓународниот фак-

тор, кој будно го следи развојот на случувањата кај нас. Не смее да се дозволи дневните порази на партиските елити да бидат потешки за државата во целина.

Не треба индивидуалната неспособност да се лекува со комплексот дека блокадата на институциите на системот ќе го дополни пропустот. Во едни такви околности губиме сите ние, за сметка на неуспешните партиски организации кои прават континуиран неред последна година.

Ниту, пак, власта е способна да се справи со растечките желби на опозициониот фактор во земјата тој да биде пресудниот фактор на одлучувањето. Или владејачкото мнозинство не знае како да го скроти тој офанзивен опозиционен тренд или Уставот е претесен за да може да преземе конкретни мерки, со цел да се неутрализираат обидите за создавање нереди.

И Европа почна да ја препознава играта на постојаните незадоволници. Брисел не ја прифаќа тактиката на Ахмети, со која го условува повторното враќање во парламентарниот дом. Едноставно не сака реприза на состојбите од пред неколку месеци, кога Фуере и Миловановиќ едвај издејствуваа ресоцијализираните политичари да ги вратат во собраниските клупи. Постојаните совети кои ги упатуваат на адреса на политичките партии лошо се одразуваат на македонскиот парламентаризам. Веројатно уште многу време ќе треба да помине додека дел од партиските номенклатури не ја прележат и втората детска сипаница, која лошо се одразува на физичкиот изглед на "заболениите".

"Господинот Тачи, освен што ми упати смртни закани и физички ме нападна, освен што нема чувства и сакаше физички да се пресмета со жена, немаше чувство тоа да го признае и да се покае. Тој побара да бидам коректна и јас тоа ќе го направам, но нема да ги кажам сите пцости што ми ги кажа. Не се плашам од мажи кои покажуваат сила на жени. Го информирав и државниот обвинител Шврговски дека јас и целата пратеничка група добивме смртни закани од господинот Тачи. Затоа го повикувам господинот Шврговски да го викне на информативен разговор лидерот на ДПА. Во секое време му стојам на располагање на јавниот обвинител за да дадам исказ".

Теута Арифи